

Nedeljski fotoamater

Obraza v tej reportaži sta izposojena

Anzekova velika želja je bila — slikati. Ovekoveti na celuloidnem traku to, kar ti oko poželi, je bil Anzekov veliki sen. In res se je kaj kmalu opremil z vsemi potrebnimi fotografskimi instrumenti. »Slikal bi rad,« je prav zaupljivo povedal nekemu fotografskemu mojstru.

»Pravite, da bi radi slikali in kje imate fotoaparata. Tu, aha in prišli ste k meni, da bi vam razložil črno-belo umetnost.« Potem je sledil zelo kompliciran in skrivnostni razgovor okoli zaslonk, tisočink, stotink in pravilne razdalje. Anzek se je pri tej razlagi obnašal zelo pametno in je vso stvar razumel na en mah, to pa zaradi tega, ker je že »od prej te malenkosti poznal.«

»Ste razumeli.«
»Seveda in to zelo dobro.«
»Želim vam veliko uspeha in obilico posnetkov. Pazite na zaslonko in pravilno razdaljo.«

Anzek, oborožen s »solidnim znanjem,« se je spravil na najbližnji

motiv ek, ek in motiv je bil mimogrede, brez težav na celuloidnem traku. Toda to je bil samo eden posnetek izmed dvanajstih. Potem so prišli na vrsto vsi strici in tete, otroci bratov in sester, vsi skupaj in posamič. Anzek — nedeljski fotoamater — pa je postajal vse bolj važen in zahteven do svojih fotografskih objektov. Kljub temu je bilo sorodstvo navdušeno nad njegovim strokovnjaškim obnašanjem. Vsi so si bili enotni v tem, da je Anzek — člen v verigi velikega sorodstva — pravi mojster, ki fotografira prav tako, kot oni od stroke. In naš nedeljski fotoamater je konec koncev le »poklip-sal« tistih dvanajst posnetkov.

Po uspešno opravljenem delu na »terenu« se je mojster Anzek podal v drugi del fotografskih skrivnosti

— v laboratorij (po domače v temnici). Anzeku je bila potrebna temna soba in zato je prišlo v njegovem stanovanju do prave revolucije. Iz postelje so izginili koci, iz kuhinje krožniki in druga pripravna posoda, iz predsobe in podstrešja pa mizica, stoli in drugi rekviziti. Potem je bila potrebna rumena in zelena luč. Kasneje pa še to in ono. Končno je bila temnica gotova, toda mnogo presvetla za razvijanje filma. Zato se je Anzek — nedeljski fotoamater — odločil, da bo počakal noči z mislijo, če je dvakrat temno bo prav gotovo zares temno. Resnici na ljubo povedano okoli desete ure je bilo v temnici temno kot v rogu. Razvijalec, fiksir in vse ostalo je bilo že davno pripravljeno in Anzeku ni preostalo nič drugega kot da je film z odličnimi dvanajstimi posnetki vtaknil v razvijalec.

V temnici je napetost od trenutka do trenutka rasla. Pred vrati je čakalo zbrano sorodstvo. Vse kupaj pa je izgledalo tako, kot da se bo v temnici nekaj rodilo. Čez dobro uro so se vrata skrivnostne temnice

odprla in Anzek — nedeljski fotoamater — je zbranim sorodstvu pokazal svoj prvenec. Film je bil nekoliko črn in packast in le z dobro voljo se je videlo sem pa tja kakšno glavo ali nogo. Vendar je bilo zbrano sorodstvo zadovoljno.

Potem so vsi skupaj sušili film, in to z vsemi možnimi sušilnimi sredstvi, toda film se nikakor ni hotel posušiti. Zato so vso stvar zaradi pozne ure preložili na drugi dan. In res se je naslednji dan naš Anzek zaprl v temnico ter pričel kopirati slike, da je bilo kaj. Zadovoljstvo nedeljskega fotoamaterja je raslo od slike do slike. Nikjer se mu ni zaustavilo in kot bi mignil so bile vse slike gotove. V temnici je vsa stvar izgledala še kar dobro in komaj je čakal, da se zberejo vsi strici in tete. Pod večer so se zbrali in bili navdušeni. Slike so uspele, čeprav so bile nekoliko temne in packaste ter s časom postajale svetlo rjave. To zbrano sorodstvo ni motilo, glavno je bilo to, da je Anzek, člen v verigi velikega sorodstva, uspel izdelati slike, ki so bile na las podobne tistim, ki so jih izdelali fotografimojstri.

Po tem navdušenju zbranega sorodstva je Anzeka — sedaj znanega fotoamaterja — popadla silovita volja po fotografiranju

Pravilno informiranje javnosti

V številu 29 Celjskega tednika je K. L. objavil članek »Izvozna uvozna dejavnost našega okraja skozi prizmo našega standarda«. Ne mislimo se spuščati v podrobnejše analiziranje resničnosti navedb, nikakor pa se ne moremo strinjati z njegovimi navedbami, ko govori o izvozu lesa. Dejstvo je, da na Finsko izvažamo samo naše podjetje in zaradi tega se nam zdi potrebno, da prikažemo stanje z izvozom lesa takšno, kakršno je v resnici. Mislimo, da vsakdo, ki analizira karkoli, mora stvari prikazati pravilno in zato ni prav, če se piše za vsako ceno in s tem pretvarja dejstva ali prikaže ta dejstva v nepravilni luči, s čimer se zavaja javnost.

Vsakomur kolikor toliko razgledanemu človeku je znano, da ima Finska veliko količino lesa iglavcev in tudi zelo dobro razvito lesno industrijo. Kakor že rečeno, je Finska zelo bogata na mehkem lesu in finski brezi, ki ga izvažajo, nima pa lesa listavcev, ki ga za svoje potrebe mora uvažati. Zaradi pomanjkanja lesa listavcev je Finska prisiljena kupovati ta les drugje, in je tako tudi naše podjetje sklepalo in bo še sklepalo pogodbe predvsem za hrastov, jesenov, bukov rezani les in za les belega gabra, kakor tudi za plemenite furnirje.

K. L. navaja v svojem članku, »kje so se rodili kalkulant, ki na finskem tržišču lahko konkurirajo finski lesni industriji v pogledu cen.« Ta njegova trditve po našem mnenju kaže na popolno nepoznavanje tržišča z lesom, ker tukaj ni vprašanje konkurence, ampak dobavljanje Finski potrebnega lesa. V pomirjenju K. L. pa lahko trdimo, da smo pri prodaji lesa dosegli najvišje cene, ki se jih sploh da doseči pri prodaji lesa v inozemstvu.

Mnenja smo, da bi se pisci člankov morali predhodno preprčati in šele potem bi smeli navajati posamezne trditve.

Ne mislimo omalovaževati dobre volje pisca K. L., vendar smo do tega prisiljeni, ker je njegov članek v zvezi z lesno trgovino precej oster in bi naša javnost lahko iz njega dobila povsem nepravilno mišljenje. Nikakor ne moremo dopustiti, da bi bila javnost prepričana, da se izvažajo za vsako ceno, kakor navaja pisec, temveč se izvažajo zaradi koristi za našo skupnost.

»Savinja«
lesna industrija Celje
sekretar:
Vlado Bogataj

Bife ali ne?

Dalj časa je že znano, da se pripravljajo Trgovsko podjetje »Petro« na prevzem bencinske črpalke pri »Agrotehnik« v Sempetru v Savinjski dolini. Važnejša pa je novica, da bo to trgovsko podjetje postavilo še črpalke z visoko oktanskim bencinom. S tem bo namreč vozil iz Savinjske doline prihranjenih mnogo kilometrov vožnje, saj so morale doslej po pogonsko gorivo te vrste v Celje.

Ta zadeva je torej v redu in se Savinjski dolini obeta nova zboljšava. Le ob tej priliki pa je postal bife pri tej črpalci marsikomu napoti.

Postavljajo se tudi zahteve po ukinitvi te okrepčevalnice, češ da je zaradi zaloga tekočega goriva velika nevarnost za ljudi. Temu nasproti pa postajajo vse glasnejše in številnejše zahteve, da naj ta bife ostane, še več, da se ga izboljša in izpopolni. Te zahteve prihajajo najprej od delavcev »Agroservis«, ki si tam kupujejo maline, nadalje so takšnega mnenja vozniki motornih vozil, končno so pa tudi turistični delavci prepričani o tem, da na to mesto spada okrepčevalnica.

Oddelek za gospodarstvo pri žalski občini je mnenja, da bi o tem morali prej temeljito razmisliti, saj je bila doslej v 2 rezervuarjih tudi dokajšnja zaloga tekočih goriv, pa le nihče ni postavjal zahteve po ukinitvi gostinskega obrata in tudi ni bilo nikoli govora o nevarnosti, v kateri naj bi bili gostje tega bifeja. Razumljivo je, da je zadeva potrebna nujne rešitve. Morda

je pri sami gradnji nove črpalke potreben kakšen dodaten varnostni ukrep pa bo zadeva urejena? Vsekakor pa bi bilo zelo prav, če bi tudi turistične organizacije, predvsem pa celjska turistična podzveza tudi povedale svoje mnenje o zadevi. Doslej pa vsekakor prevladuje mnenje, da tja, kjer sta servisna in napajalna postaja, pa še posebno, če je to bencinska črpalka ob »Veliki alpski cesti«, spada tudi okrepčevalnica.

Knjigarna in papirnica
»NAŠA KNJIGA«
Celje, Stanetova ulica 10, sprejme
PISARNIŠKO MOČ
z znanjem strojepisja in
TRGOVSKEGA POMOČNIKA
ki ima veselje do potniške službe.

UPOKOJENCI IZ ZABUKOVCE

so pred dnevi odšli na izlet v Slovensko Primorje. Zelo so hvaležni sindikalni podružnici rudnika, ki jim je omogočila prevoz z avtobusom po znižani ceni.

Delavski svet v Konusu je razpravljal o gospodarjenju v prvem polletju

Kakor je pokazal obračun proizvodnje na osnovi lanskih predpisov v usnjarskem kombinatu KONUS v Slov. Konjicah, je bil polletni plan skoraj v celoti izpolnjen. Ko je aprila oziroma maja kazalo nekoliko slabše glede nabave, je delavski svet takrat deloma spremenil letni plan. Toda ko se je kasneje položaj izboljšal, so takoj pristopili k izvrševanju prvotnega, višjega plana, ki je bil kot rečeno skoraj v celoti izpolnjen. Seveda bo potrebno tudi v drugem polletju skrbeti za izpolnitev letnega plana, ki znaša okoli tri milijarde dinarjev po vrednosti. Izgledi glede nabave kož sicer niso najboljši, vendar kaže, da jih bo dovolj za redne potrebe. Nekoliko težje bo s telečjimi kožami, ker je bilo nedavno tega zabranjeno klanje telet do treh mesecev starosti.

Podobno kot proizvodnja je tekla tudi prodaja proizvodov, saj je znašala povprečno na mesec v prvem polletju 265 milijonov dinarjev, v februarju celo 285 milijonov dinarjev. To je tudi vplivalo na zaloge, ki so bile konec junija nekoliko nižje od letošnje inventure. Te številke kažejo, da je letošnja povprečna prodaja bila za okoli 30 milijonov dinarjev večja od lanske, kar je

seveda razumljivo spričo večje proizvodnje. Temu primeren je finančni rezultat. Se po lanskim predpisom izračunan dobiček sicer počasi, toda iz meseca v mesec narašča.

Ti podatki so vzeti na osnovi predpisov iz lanskega leta, ki pa letos niso več veljavni. Ker letošnji še niso bili jasni, je pač bilo potrebno voditi obračune po starih predpisih. Sedaj, ko je tudi za letošnje leto že urejeno glede delitve dohodka ter so znani vsi načini in predpisi, bo to opravljeno do sredine druge polovice tega meseca. Takrat pa bo lahko delavski svet podjetja tudi dobil dokončni obračun za prvo polletje. Ta pa bo seveda drugačen le po delitvi dohodka in razdelitvi na sklade, dočim pa se te številke, ki kažejo proizvodnjo in prodajo, ne bodo spremenile. Na zadnji seji delavskega sveta so menili, da bo končni obračun šele pokazal, kako je kolektiv delal. Takrat bodo pravilno razporedili tudi sredstva, ki ostanejo kolektivno. Posebno važno bo to za pravilno delitev dohodka, za kar bodo v kratkem izdane potrebne določbe.

Delavski svet podjetja je na zadnji seji sprejel tudi sklep o gradnji novega 12-stanovanjskega bloka. Še ta mesec bo licitacija za oddajo del. Predvide-

Proč z visokimi dobički!

Letos kaže, da bo zelo dobra sadna letina. Sadja bo dovolj na razpolago, ponudba bo velika in temu primerno bi morale biti tudi odkupne cene pri pridelovalcu in prodajne cene za potrošnika. To omejuje prav zato, ker izkušnje iz prejšnjih let, tu in tam pa tudi že letos, kažejo, da je med obema cenama le prevelika razlika, kar končno prizadene potrošnika.

Kdor količjak zasleduje časopisje in druga poročila, je prav lahko zasedil, da je bilo glede odkupa kmetijskih pridelkov že precej posvetovanj, konferenc in sestankov, kako to zadevo primerno urediti. Vsako leto pa nam rezultati ob koncu odkupne sezone kažejo, da nismo napravili vsega, kar bi morali in kar bi lahko. Visoke cene, nepotrebni posredovalci, dobički, pomanjkanje artiklov, ki jih je v drugih krajih preveč, so le nekatere stvari, o katerih zelo veliko govorimo, večji del takrat, ko je prepozno.

Letos cene sadja menda še niso nikjer končno določene, tako da niti pridelovalec ne ve, kako bo višje prodal, potrošnik pa po kakšni ceni bo sadje kupoval. V konjiški okolici so hruške pri odkupu plačevali po približno 20 din za kg. Prodajna cena pa se je sukala do 40 din za kg, čeravno ni bilo vmes nobenih posrednikov, niti ne večjih prevozov. Zakaj je potrebno prodajno ceno tako dvigniti, če je blaga dovolj? Tu in tam se celo sliši mnenje kmetov, da se jim ne splača prodajati po taki odkupni ceni, če se potem toliko višje prodaja. Z drugimi besedami se temu pravi, da proizvajalcem ni vseeno, da se njihovo po nizki ceni odkupljeno blago tako drago prodaja. Mnogo raje in več bi prodali sadja odkupnim podjetjem, če ne bi ta potem tako drago prodajala. Kar pogledamo cene sadja v večjih potrošnih središčih in videli bomo, da so te marsikje neprimerno višje kot pa znašajo stroški prevoza in ostalih dajatev. Komu naj to koristi, če ugotovljamo, da je sadja več kot preveč in ga bo morda prav zaradi take politike pri odkupu in prodaji šlo več v nič ali pa za druge namene. Ali niso odkupna podjetja in zadruge dobile v preteklih letih dovolj izkušenj, zakaj jih je treba na take stvari vsako leto sprofi opozarjati? Proč z visokimi dobički!

Kaj, če bi potrošniki v takih primerih zahtevali jasen odgovor od organizacij, ki se bavijo s temi posli. Brez dvoma bi to lahko le koristilo, zato kaže na te stvari opozoriti že sedaj in ne potem, ko bo odkup zaključen. L. V.

gibanje probivalstva

V času od 2. do 9. avgusta 1958 je bilo rojenih 17. dečkov in 15 deklic.

Poročili so se:

Emil Golavšek, elektrotehnik iz Seč pri Preboldu in Marija Pirnat, službenka iz Polzele, Mirko Sesto, poslovodja in Marija Ceplak, gospodinja, oba iz Celja. Anton Krebs, strojni tehnik iz Laškega in Elizabeta Bučan, krojaška pomočnica iz Celja. Janez Koštomaj, upokojenec in Jožeta Gubanec, delavka, oba iz Celja.

Umrli:

Trezijska Kramar, gospodinja iz Celja, stara 81 let. Alojz Burja, brivec iz Krškega, star 87 let. Jurij Škodnik, mizar iz Trnovelj star 59 let. Marija Marš, gospodinja iz Celja, stara 70 let. Franciška Rožič, gospodinja iz Sentjurgenti, stara 72 let. Jožeta Penič, otrok iz Pogleka, stara 5 mesecev.

kronika nesreč

Bronislavi Kok, stanujoči na Dečkovi cesti v Celju, se je vnel bencin. Dobila je težke opekline po telesu.

Alojz Kupec iz Prebolda si je pri padcu pretresel možgane.

11 letni Drago Gračner iz Creta si je pri kopanju poškodoval nogo.

Pri padcu si je zlomil nogo Anton Super iz Pirešice pri Zalcu.

CENE NA CELJSKEM TRGU V TEM TEDNU

(Cene v celjskem veljajo za državni sektor)

Krompir 15-25 (18-30), čebula 70 (50-68), buče 15 (15), zelje v glavah 20-40 (28-30), obrvi 30 (25-30), grah v strožu 40-60, fižol v strožu 40-60 (40-50), solata 50-90 (40-50), špinata 80-100, cvetača 60-80 (40-80), korenček 60-80 (30), koeraba 30 (30), česen 150-200 (140), kumare 20-80 (10-60), petšilj 60-100 (50-60), paradižnik 60 (45-46), paprika 50-70 (40-50), jabolka 25-40 (30), grozdje 80 (128-150), hruške 25-60 (40), borovnice 80, breskve 60-150 (60-80), lubenice (44), jajčevce 100 (70-90), jabolčnik (40), mleko 36, smetana 240, skuta 180, jajca 15-18, zajci 150-400, piščanci 150-450, kure 400-600.

Komisija za sklepanje in odpovedovanje delovnih razmerij pri Trgovskem podjetju »TKANINA-GALANTERIJA« v Celju, Stanetova ulica št. 1 sprejme

PISARNIŠKO MOČ ZA FAKTURNI ODDELEK

Pogoj: perfektno znanje strojepisja. — Nastop službe takoj. — Plača po tarifnem pravilniku. — Pismene vloge z navedbo dosedanjega službovanja je nasloviti na upravo podjetja.